

Handläggare: Inger Nilsson
Telefon: 508 23 305

Till
Hägersten-Liljeholmens
stadsdelsnämnd

Attityder till våldtäkt - remissyttrande

Förslag till beslut

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och översänder det som remissyttrande till kommunstyrelsen.

Maria Mannerholm
Stadsdelsdirektör

Ingrid Widebäck
Avdelningschef
Social omsorg

Sammanfattning

Karin Rågsjö (v) föreslår i en motion till kommunfullmäktige att staden ska göra en undersökning om ungdomars attityder till sexualiserat våld och att en flerårig informationsinsats sedan ska genomföras för att ändra attityderna. Förvaltningen anser att tillräckliga kunskaper redan finns och att det arbete som behövs lämpligen ska bedrivas av ungdomsmottagningarna med stöd av särskilda öronmärkta anslag.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts vid avdelningen för social omsorg. Information enligt 19 § MBL till de fackliga organisationerna har lämnats den 11 november 2008.

Bakgrund

I en motion från Karin Rågsjö (v) citeras en enkät som påvisar att en del ungdomar anser att kvinnan har ett eget ansvar vid våldtäkt och att nästan alla anser att våldtäkt är ett stort eller ganska stort problem. Motionären menar att attityderna till våldtäkt och hon föreslår därför att en undersökning ska genomföras bland ungdomar deras inställning till sexualiserat våld. Med undersökningen som grund ska sedan en flerårig informationsinsats utformas som ”lyfter upp frågan om våldtäkt och sexualiserat våld på agendan; i det offentliga rummet, i skolan och vid köksbordet.”

Förvaltningens synpunkter

Förvaltningen håller med motionären om att det sexuella våldet är ett stort problem. Av brottsstatistik framgår t.ex. att antalet anmälda sexualbrott där ungdomar är inblandade har ökat. Av de drygt 1000 våldtäkter som polisanmäls varje år sker ca 80% inomhus och gärningsmannen är känd av offret. Drygt 65% av offren i de polisanmälda våldtäkterna är under 30 år. Av de misstänkta gärningsmännen är ca 25% mellan 15 och 20 år. I realiteten är troligen många fler utsatta, eftersom internationella skattningar tyder på att endast tre-tolv procent av brotten anmäls.

I en undersökning bland gymnasieelever uppgav 64 procent av flickorna och 22 procent av pojkarna att de utsatts för olika typer av övergrepp, där bland annat tafsningar och blottning ingår. Övergrepp med någon form av penetrerande sex hade 13 procent av flickorna och fem procent av pojkarna utsatts för.¹

Det är således relativt vanligt bland ungdomar att ha varit med om sex med inslag av tvång och våld. Långt ifrån alla är dock säkra på att det de gått med på eller utsatts för är fel. En sexualitet baserad på ömsesidighet och frivillighet är inte alls självklar för alla ungdomar, vilket märks t.ex. när ungdomsmottagningarna talar med ungdomar om sex.

¹ Samtliga sifferuppgifter har hämtats från webbplatsen <http://www.okejsex.nu/om>.

Ungdomsmottagningen i Midsommarkransen arbetar med frågan om attityder till sex bl.a. vid sina träffar med alla elever i årskurs åtta. Vid träffarna gör man värderingsövningar utifrån frågor som "Får tjejer lättare dåligt rykte än killar?". I alla klasser brukarna ungdomarna svara ja på frågan, trots att de inte tycker att värderingarna är bra.

Personalen vid ungdomsmottagningen menar att det sexuella utrymmet för tjejer är betydligt mindre än för killar och att synen på manlig respektive kvinnlig sexualitet måste ändras för att synen på våldtäkt ska förändras.

Ungdomars utsatthet och osäkerhet kring vad som är rimligt i sexuella sammanhang utgjorde bakgrunden till Operation Kvinnofrids kampanj *Okejsex.nu*, som genomfördes under hösten 2007. Kampanjen riktade sig till unga människor i Stockholms län och hade som mål att synliggöra och att öka medvetenheten om olika former av sexuellt våld och om problemets omfattning. Förutom traditionella affischer, broschyrer etc. använde sig kampanjen av en webbplats med information och möjlighet att ställa frågor om sex per e-post. En del av frågorna och svaren har sammanställts till en bok som skickats ut till alla gymnasieskolor, ungdomsmottagningar och tjejjourer i Stockholms län.

Förvaltningen menar att det redan finns tillräckliga kunskaper om problemet med ungdomar och sexualitet och att några nya undersökningar därför inte behöver göras. Istället bör det arbete fortsätta som inleddes med Okejsex-kampanjen, lämpligen med utgångspunkt från ungdomsmottagningarna, som har stor kunskap och vana att prata om sexualitet med ungdomar. Ungdomsmottagningarna bör få möjlighet att utöka sitt utåtriktade arbete genom att de ges anslag som är öronmärkta just för sådant arbete. Den långsiktiga attitydpåverkan som mottagningarnas barnmorskor och kuratorer då kan bedriva bör kompletteras med avgränsade kampanjer liknande den som drevs av Operation Kvinnofrid.

Också skolorna har ansvar för att arbeta med ungdomars attityder. En stor del av det arbetet måste ske i vardagen genom att skolan uppmärksammar hur ungdomarna förhåller sig till varandra. Därutöver kan skolan givetvis även samarbeta med ungdomsmottagningarna kring särskilda projekt samt med t.ex. Operation Kvinnofrid om olika kampanjer.

Bilagor

1. Remisshandling